

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE

Intrare Nr. 1/3128 AS
20 24 Luna 07 Ziua 08

7/1628/10.07.2024

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ

NR. 6332 / 08 JUL 2024

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CANCELARIA PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

Dosar nr.2309 A/2024

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 2/2641 CP
20 24 Luna 07 Ziua 08

Domnului ALFRED - ROBERT SIMONIS
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii acvaculturii. (PL-x 474/2021)

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 5 septembrie 2024, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 24 septembrie 2024 (inclusiv, în format electronic la adresa de mail ccr-pdv@ccr.ro).

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

ROMÂNIA
PREȘEDINTE

MARIAN ENACHE

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 2309A/ 2024

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ

NR. 6321 / 08 JUL 2024

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, iulie 2024

**Domnului MARIAN ENACHE
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE asupra Legii acvaculturii

La data de 1 iulie 2024, în urma reexaminării determinate de pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 19/2023, Parlamentul a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea acvaculturii (PL-x nr. 474/2021). Actul normativ creează cadrul juridic privind activitatea de acvacultură și de comercializare a produselor obținute din acvacultură, când aceste activități se realizează pe teritoriul României, inclusiv în apele marine de sub jurisdicția națională a României.

Legea a fost inițiată cu scopul instituirii unui cadru legal unitar cu privire la activitatea de acvacultură și de comercializare a produselor obținute în acvacultură, în scopul asigurării competitivității acestei activități. Legea supusă controlului de

constituționalitate a fost adoptată tacit de Senat, ca urmare a depășirii termenului de adoptare, potrivit art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituția României, în data de 11 octombrie 2021 și, ulterior, adoptată cu modificări și completări de Camera Deputaților, Cameră decizională, la data de 29.06.2022.

Într-un prim ciclu legislativ, la data de 4 iulie 2022, Parlamentul a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea acvaculturii. În data de 22 iulie 2022, Președintele României a formulat o obiecție de neconstituționalitate cu privire la această lege. Principalele argumente aduse se refereau la: nesocotirea principiului bicameralismului, încălcarea principiului separației puterilor în stat și a rolului constituțional al Guvernului, precum și multiple neconcordanțe și inconsecvențe legislative care afectează claritatea și previzibilitatea legii.

Prin Decizia nr. 19/2023, Curtea Constituțională a admis în parte sesizarea Președintelui României, constatând că sunt neconstituționale dispozițiile art. 14 alin. (1) și alin. (4), cele ale art. 21 alin. (1) și art 30 alin. (1), precum și cele prevăzute la art. 71 lit. f), art. 73 și la art. 74 alin. (1) – (3) din legea supusă controlului de constituționalitate.

Parlamentul, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 19/2023, în procedura de reexaminare, a operat o serie de modificări și completări asupra conținutului normativ al legii deduse controlului de constituționalitate.

Cu toate acestea, legea conține dispoziții ce contravin unor norme și principii constituționale privind depășirea limitelor reexaminării prin introducerea unor noi norme fără legătură cu decizia Curții sau cu obiectul de reglementare al legii, dar și dispoziții care, prin noul lor conținut normativ încalcă norme și principii constituționale precum cele prevăzute de art. 1 alin. (3), (5), art. 44, art. 102, art. 136, art. 147 alin. (2) și (4).

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în situația de față, considerăm că, în forma legii transmise la promulgare, persistă unele vicii de neconstituționalitate cu privire la aceleași dispoziții legale ca urmare a reexaminării în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, respectiv au survenit noi vicii de neconstituționalitate în urma modificărilor operate de Parlament la aceleași texte de lege, cu prilejul reexaminării acestora (Decizia nr. 724/2023, par. 69).

I. Motive de neconstituționalitate extrinsecă - depășirea limitelor reexaminării și încălcarea art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție

În procedura de reexaminare, la Camera Deputaților, Cameră decizională, s-a introdus un nou articol, art. 77, cu următorul cuprins: „Art. 77. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (1) lit. c) și ale anexei nr. 2 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, amplasarea de instalații de producere a energiei fotovoltaice pe suprafețele amenajărilor piscicole din domeniul public/privat al statului, și aflate în administrarea Agenției Naționale de Pescuit și Acvacultură, de către concesionari, arendași sau chiriași, se face cu acordul administratorului, conform avizului de gospodărire a apelor, cu respectarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare. (2) Administratorul își dă acordul pentru amplasarea instalațiilor prevăzute la alin. (1) pentru maximum 25% din suprafața amenajării piscicole concesionată, arendată sau închiriată și pentru o perioadă valabilă până la încetarea contractului în baza căruia este exploatată amenajarea piscicolă”.

Introducerea acestui nou articol în cuprinsul legii criticate referitor la posibilitatea de a amplasa instalații de producere a energiei fotovoltaice pe maximum 25% din suprafața amenajării piscicole concesionate, arendate sau închiriate fără a fi nevoie de autorizație de construire, cu acordul administratorului, reprezintă o normă introdusă cu depășirea limitelor reexaminării, fără nicio legătură cu obiectul legii, cu Decizia Curții Constituționale nr. 19/2023 sau cu considerentele acesteia.

În mod constant, în viziunea instanței constituționale, în procedura de reexaminare, competența Parlamentului este strict limitată la normele care au fost declarate neconstituționale și la eventuale intervenții legislative pentru corelarea dispozițiilor și asigurarea unei reglementări unitare, nefiind cazul unor astfel de operațiuni în cazul de față.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că și în ceea ce privește redactarea rezultată în urma reexaminării, în temeiul art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală, ca urmare a unei decizii a Curții Constituționale, își mențin valabilitatea considerentele potrivit cărora o nouă redactare are valoarea unei noi

prevederi adoptate de Parlament, care denotă o nouă voință politică, exprimând o altă viziune decât cea cuprinsă în legea adoptată inițial.

O astfel de situație echivalează cu crearea *de novo* a unei dispoziții legale, într-o modalitate care eludează cadrul constituțional, constituindu-se într-o revenire a Parlamentului asupra propriilor decizii, fără să existe o solicitare în acest sens, pe de o parte, și, pe de altă parte, fiind sustrasă mecanismelor democratice instituite la nivel constituțional care asigură, în spiritul art. 1 alin. (4) din Constituție, separația puterilor în stat, dar și echilibrul și controlul reciproc, astfel că Președintele va fi privat de dreptul său constituțional consacrat de art. 77 alin. (2) din Legea fundamentală de a solicita o eventuală reexaminare a acelei prevederi legale care nu a figurat în legea ce i-a fost inițial transmisă spre promulgare (Decizia CCR nr. 724/2023 și Decizia CCR nr. 18/2023).

În consecință, intervenția privind introducerea art. 77 în cuprinsul legii criticate, în forma rezultată în urma reexaminării în scopul punerii de acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 19/2023, este de natură să contravină art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție, în raport cu jurisprudența Curții Constituționale referitoare la limitele sesizării Parlamentului.

De altfel, derogarea de la cadrul general privind autorizarea lucrărilor de construcții a fost introdusă direct la Camera Deputaților, Cameră decizională, și cu încălcarea principiului bicameralismului prevăzut de art. 61 alin. (2), sustrăgând prevederile introduse de la analiza și votul primei Camere sesizate. Mai mult, o derogare de această natură pune în discuție însăși rațiunea Legii nr. 50/1991, al cărei scop este cel de a organiza intervențiile inclusiv asupra unor terenuri proprietate privată, stabilind limitele exercitării acestui drept.

II. Motive de neconstituționalitate intrinsecă

1. Art. 30 alin. (1) din legea criticată încalcă art. 1 alin. (5), art. 44, art. 136 și art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea acvaculturii, în forma sa inițială adoptată de Parlament, „*Terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora, se vând direct proprietarilor de*

active piscicole care transmit o scrisoare de intenție și se obligă să mențină activitatea de acvacultură”.

Această prevedere a fost dedusă controlului de neconstituționalitate prin obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României având în vedere că art. 30 alin. (1) din legea criticată nu se limitează la a crea posibilitatea vânzării directe a terenurilor din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și a terenurilor aferente, ci instituie acest tip de vânzare ca o obligație ce trebuie executată atunci când se formulează o intenție de cumpărare.

Președintele României a subliniat inexistența unor garanții suficiente pentru protejarea dreptului de proprietate al statului, lipsa unor criterii minimale și a unui mecanism de stabilire a prețului, pentru ca operațiunile să se desfășoare cu reflectarea valorii reale a bunurilor proprietate a statului.

Prin Decizia nr. 19/2023, Curtea Constituțională a declarat neconstituțional acest articol referitor la vânzarea terenurilor din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora către proprietarii de active piscicole.

Potrivit acestei decizii, la par. 100, instanța constituțională a reținut criticile aduse art. 30 alin. (1) din lege ca fiind întemeiate, prin faptul că s-a instituit o reglementare derogatorie de la dreptul comun reprezentat de Codul administrativ, fără folosirea expresiei „*prin derogare de la*” și, implicit, fără corelarea noii reglementări cu actualul cadru normativ, respectiv prin lipsa oricărei prevederi cu privire la perioada pentru care cumpărătorul se obligă să mențină activitatea de acvacultură pe terenul cumpărat. De asemenea, Curtea a stabilit că pentru evaluarea terenurilor propuse spre vânzare, criteriile pot fi detaliate fie în cuprinsul legii, fie în cuprinsul unor acte de reglementare secundară, fie prin sistemul de evaluare aplicat de evaluator.

În procedura de reexaminare, Parlamentul a modificat art. 30 alin. (1) - (3) din lege, păstrând alineatele (4) și (5) și reconfigurând mecanismul de vânzare a terenurilor prin intervenția Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură (ANPA) astfel: „(1) *Prin derogare de la prevederile art. 363 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora, în baza unui studiu de oportunitate realizat de către ANPA și aprobat prin hotărâre a Guvernului, se pot*

vinde direct proprietarilor de active piscicole amplasate pe acestea care transmit o scrisoare de intenție, fac dovada cu documente financiar contabile că au desfășurat activități de acvacultură în ultimii 5 ani și se obligă să mențină activitatea de acvacultură minimum 25 de ani. (2) Terenurile prevăzute la alin. (1) care fac obiectul vânzării sunt înscrise în cartea funciară cu sarcini privind interdicția de înstrăinare pe o durată de 25 de ani. (3) Verificarea menținerii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează de către ANPA, la fiecare 5 ani, iar în situația în care acestea nu se respectă, terenurile care fac obiectul contractelor de vânzare-cumpărare pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora revin în domeniul privat al statului. (4) Prețul de vânzare al terenului se stabilește în funcție de bonitatea terenului, care va fi determinată în baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat de Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România. (5) Prețul de vânzare al terenului poate fi achitat în rate de către proprietarii activelor în următoarele condiții: a) avans 10% din prețul de vânzare; b) rate semestriale eşalonate pe un termen de până la 10 ani; c) perceperea unei dobânzi anuale la nivelul ratei lunare a dobânzii de referință a Băncii Naționale a României de la data facturării. (6) Administratorul terenului în numele statului solicită cumpărătorului constituirea de garanții pentru asigurarea plății, prin: a) scrisoare de garanție emisă de o bancă comercială; sau b) constituirea unei ipotece pe terenul care face obiectul vânzării, până la achitarea în totalitate a plății”.

Deși noua normă stabilește o posibilitate de vânzare a terenurilor pe care sunt amplasate amenajări piscicole și nu o vânzare obligatorie atunci când proprietarii de active piscicole amplasate pe acestea care transmit o scrisoare de intenție, redactarea normei ridică o serie de probleme de neconstituționalitate din perspectiva corelării cu dreptul comun în materie, a garanțiilor privind dreptul de proprietate privată a statului și a standardelor privind calitatea legii, care decurg din principiul legalității prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Derogarea instituită de legiuitor în cuprinsul art. 30 alin. (1) înlătură de la aplicare prevederile Codului administrativ care impun ca vânzarea unor bunuri din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale să se facă prin licitație publică, organizată în condițiile prevăzute la art. 334-346, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 311, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel. Normele antereferite din Codul administrativ de la care se derogă impun

realizarea unei documentații de atribuire, a unui caiet de sarcini și parcurgerea unei proceduri de transparență.

Apreciem că, în noua sa redactare, mecanismul, astfel cum a fost instituit, aduce atingere unei garanții a dreptului de proprietate privată a statului prevăzută de Codul administrativ, lege organică și, implicit, a art. 136 alin. (5) din Constituție.

Regimul juridic aplicabil proprietății private este definit de art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, în timp ce art. 136 alin. (2) – (4) stabilesc reperele regimului juridic aplicabil proprietății publice. Potrivit art. 136 alin. (5) din Constituție: *„Proprietatea publică este inviolabilă, în condițiile legii organice”*, iar, potrivit art. 44 alin. (2) din Constituție: *„proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular”*.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a analizat situația înstrăinării unor bunuri din domeniul privat al statului și a clarificat, prin considerente, competența legiuitorului, respectiv garanțiile dreptului de proprietate privată a statului.

Prin Decizia nr. 139/2021, par. 109, Curtea Constituțională a constatat că *„fine de opțiunea exclusivă a legiuitorului să adopte o reglementare generală care să stabilească condițiile în care bunurile ce fac obiectul proprietății private a statului pot fi înstrăinate, caz în care autoritățile publice cu competențe în aplicarea legii își vor ordona în mod corespunzător conduita și/sau o reglementare specială, chiar cazuistică, având ca obiect realizarea acestui transfer de proprietate, în scopul satisfacerii unor obiective de interes pentru dezvoltarea unui segment economic din societate”*.

În această decizie s-a statuat că transmiterea dreptului de proprietate privată a statului către o terță entitate prin vânzare este reglementată în Codul administrativ. Acest act normativ nu stabilește toate modalitățile de înstrăinare a acestor bunuri, fiind la latitudinea legiuitorului să adopte acte normative speciale prin care să reglementeze punctual transmiterea dreptului de proprietate a statului și prin alte modalități de înstrăinare.

Curtea a reținut că numai Parlamentul, în calitate de organ reprezentativ al poporului, își poate asuma decizia transmiterii gratuite a terenurilor din sfera proprietății private a statului în scopul unor investiții privind dezvoltarea economică a unui segment determinat, în temeiul legitimării sale democratice.

De asemenea, potrivit par. 112 din decizia anterioară, sarcina Guvernului de a administra proprietatea publică și privată a statului, care decurge din rolul constituțional al acestuia și care implică și posibilitatea vânzării bunurilor proprietate privată a statului prin licitație, presupune o competență decizională acordată de Parlament. Cu toate acestea, Curtea Constituțională a recunoscut această competență ca fiind una atribuită, nu originară, motiv pentru care în privința *„transmiterii dreptului de proprietate privată a statului, competența originară este și rămâne a Parlamentului care poate, în mod direct, prin lege, să dispună înstrăinarea acestor bunuri și cu titlu gratuit”*.

Totodată, *„transferul gratuit al bunurilor proprietate privată a statului se poate realiza prin lege, în condițiile art. 44, 47 și 135 din Constituție, având în vedere obligația constituțională a statului de a lua măsurile de dezvoltare economică și de creare a cadrului favorabil valorificării factorilor de producție, sub condiția reglementării unor garanții necesare și suficiente pentru ducerea la îndeplinire a scopului urmărit”*.

Reținând aceste repere jurisprudențiale, subliniem însă că această competență a Parlamentului nu este una nelimitată, ci ea trebuie să fie realizată în acord cu principiile și exigențele constituționale, care cuprind garanții pentru protecția proprietății statului, inclusiv cele care decurg din principiul legalității potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție.

În materia vânzării bunurilor din domeniul privat al statului, cadrul general în domeniu este reprezentat de art. 363 și art. 364 din Codul administrativ, care stabilesc o serie de reguli.

Astfel, conform art. 363 din Codul administrativ: *„(1) Vânzarea bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale se face prin licitație publică, organizată în condițiile prevăzute la art. 334-346, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 311, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel. (2) Stabilirea oportunității vânzării bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale și organizarea licitației publice se realizează de către autoritățile prevăzute la art. 287, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel. (3) Vânzarea prin licitație publică a bunurilor imobile proprietate privată a statului, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel, se aprobă prin hotărâre a Guvernului. (...) (5) Garanția se stabilește între 3 și 10% din prețul contractului de vânzare, fără TVA. (6) Cu*

excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel, prețul minim de vânzare, aprobat prin hotărâre a Guvernului sau prin hotărâre a autorităților deliberative de la nivelul administrației publice locale, după caz, va fi valoarea cea mai mare dintre prețul de piață determinat prin raport de evaluare întocmit de evaluatori persoane fizice sau juridice, autorizați, în condițiile legii, și selectați cu respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice, și valoarea de inventar a imobilului. (7) Răspunderea juridică privind corectitudinea stabilirii prețului prevăzut în raportul de evaluare revine exclusiv evaluatorului care a întocmit respectivul raport de evaluare (...)".

În forma dedusă controlului de constituționalitate, art. 30 alin. (1) instituie un mecanism derogatoriu de la procedura prevăzută de Codul administrativ pentru vânzarea bunurilor proprietate privată a statului pentru o categorie de bunuri reprezentată de „*terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora*".

Astfel, terenurile se vor putea vinde direct, în baza unui studiu de oportunitate realizat de ANPA și aprobat prin hotărâre a Guvernului, proprietarilor de active piscicole care transmit o scrisoare de intenție, care fac dovada că au desfășurat activități de acvacultură în ultimii 5 ani și care se obligă să mențină activitatea de acvacultură pentru minimum 25 de ani.

Art. 30 alin. (1) este însă necorelat cu prevederile Codului administrativ și instituie un mecanism neclar, cu responsabilități difuze ale autorităților implicate și cu consecințe directe în planul garantării proprietății private a statului.

În condițiile în care, potrivit legislației în vigoare, singura modalitate de înstrăinare a bunurilor proprietate privată a statului prin vânzare se realizează de către Guvern, prin licitație publică, apreciem că un astfel de mecanism derogatoriu trebuie să stabilească cu precizie și claritate etapele, responsabilitățile și garanțiile pentru valorificarea bunurilor proprietate privată a statului, atunci când Parlamentul apreciază oportunitatea unei astfel de intervenții.

În primul rând, este neclar dacă derogarea introdusă în cuprinsul art. 30 alin. (1) se referă doar la modalitatea de vânzare a terenurilor prin licitație publică, acestea putând fi vândute direct proprietarilor de active piscicole sau dacă derogarea vizează și regulile stabilite de art. 334 - 336 din Codul administrativ care se referă la aspecte precum regulile ofertei sau parcurgerea unei etape de transparență a procedurii.

În al doilea rând, din cuprinsul art. 30 alin. (1) se deduce că, în urma unei scrisori de intenție transmise de proprietarii de active piscicole, ANPA realizează un studiu de oportunitate, aprobat prin hotărâre a Guvernului. Or, această atribuție a ANPA este necorelată cu cele stabilite de lege în cuprinsul art. 4 din legea criticată.

Conform art. 4 alin. (2) lit. d), ANPA: „*d) elaborează studii de oportunitate, conform prevederilor legale în vigoare, pe baza cărora se stabilește modalitatea de concesiune/închiriere/arendare a terenurilor pe care sunt amplasate amenajări piscicole*”. Așadar, în cuprinsul atribuției de elaborare a studiilor de oportunitate se numără doar operațiunile de concesiune, închiriere sau arendare, dar nu și cea de vânzare a bunurilor, necorelare care creează o confuzie în aplicare și lipsește norma de claritate, precizie și previzibilitate, contrar standardelor dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție.

Potrivit art. 4 alin. (2) din legea criticată, atribuțiile ANPA au fost reconfigurate, stabilindu-se la lit. a) și c) că ANPA: „*a) exercită în numele statului, prerogativele dreptului de administrare asupra terenurilor cu destinație agricolă aparținând domeniului public al statului și exercită prerogativele dreptului de proprietate privată al statului, pe care se află amplasate amenajările piscicole și cele aferente acestora*”, respectiv că „*c) administrează terenurile din domeniul public și privat al statului pe care se află amplasate amenajările piscicole precum și terenurile aferente acestora, în conformitate cu prevederile prezentei legi*”.

Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții, apreciem că noua formulare a art. 30 alin. (1) nu este corelată cu atribuțiile ANPA, nefiind clar dacă aceasta dispune și de dreptul de dispoziție, ca atribut al dreptului de proprietate asupra terenurilor proprietate privată a statului.

În al treilea rând, deși ANPA elaborează studiul de oportunitate privind vânzarea respectivelor terenuri, care, așa cum am arătat, nu se regăsește printre atribuțiile acestei autorități, este neclar cui aparține dreptul de dispoziție asupra acestora. Potrivit normei criticate, Guvernul doar aprobă studiul de oportunitate prin hotărâre de Guvern, însă este neclar dacă acest studiu cuprinde și prețul de vânzare sau acest preț este stabilit ulterior aprobării studiului de oportunitate, aspect ce contravine art. 1 alin. (5) din Constituție.

7

Mai mult, norma creează o suprapunere și o confuzie între prerogativele și rolul ANPA în acest mecanism și rolul Guvernului prevăzut de art. 102 din Constituție și dezvoltat în Codul administrativ din perspectiva art. 363 alin. (2) coroborat cu art. 287, potrivit căroră Guvernul exercită dreptul de proprietate privată a statului.

De altfel, nu este clar nici dacă vânzarea efectivă a terenurilor respective se realizează prin aprobarea studiului de oportunitate sau, ulterior, printr-un act administrativ distinct și, în acest caz, nici care este autoritatea care îl adoptă sau emite. În lipsa unei astfel de clarificări, însuși regimul tuturor terenurilor proprietate privată a statului pe care se află amenajări piscicole și al terenurilor aferente acestora este pus în discuție, fiind lipsit de o serie de garanții minimale pentru protejarea patrimoniului statului român.

Noua normă nu stabilește cine decide cu privire la vânzarea unui teren din domeniul privat al statului. Potrivit art. 363 alin. (3) din Codul administrativ, de la care nu se derogă: *„Vânzarea prin licitație publică a bunurilor imobile proprietate privată a statului, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel, se aprobă prin hotărâre a Guvernului”*.

Dat fiind că noua modalitate de vânzare a terenurilor vizate nu este una prin licitație publică, ci una directă, dispoziția cuprinsă în art. 363 alin. (3) nu este aplicabilă, însă legea dedusă controlului de constituționalitate nu prevede cine dispune cu privire la vânzarea bunului, în speță, dacă este vorba de ANPA, printr-un act administrativ emis de această autoritate sau de Guvernul României, prin hotărâre de Guvern.

Mai mult, absența unei derogări exprese și de la dispozițiile art. 363 alin. (3) din Codul administrativ este de natură să contravină atât normelor de tehnică legislativă, cât și art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție. Potrivit art. 63 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă: *„Pentru instituirea unei norme derogatorii se va folosi formula ”prin derogare de la...”, urmată de menționarea reglementării de la care se derogă. Derogarea se poate face numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază”*.

De altfel, prin Decizia nr. 19/2023, par. 100, Curtea Constituțională a declarat neconstituțional art. 30 alin. (1) pentru absența sintagmei *„prin derogare de la”*, conform normelor de tehnică legislativă, motiv pentru care absența formulei exprese de derogare și de la art. 363 alin. (3) din Codul administrativ încalcă

normele de tehnică legislativă și considerentele Deciziei nr. 19/2023, ceea ce contravine art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție.

Instituirea unui mecanism special de vânzare a unor terenuri din domeniul privat al statului, dat fiind impactul unor astfel de operațiuni, implicațiile de ordin financiar, economic, concurențial, asupra mediului și domeniului acvaculturii la nivel național, precum și compatibilitatea cu reglementările europene în materie, implică respectarea unor exigențe ridicate din punct de vedere al calității legii și instituirea unor norme clare, coerente și predictibile, ținând cont de exigențele constituționale și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În al patrulea rând, potrivit art. 364 din Codul administrativ: *„(1) Prin excepție de la prevederile art. 363 alin. (1), în cazul vânzării unui teren aflat în proprietatea privată a statului sau a unității administrativ-teritoriale pe care sunt ridicate construcții, constructorii de bună-credință ai acestora beneficiază de un drept de preempțiune la cumpărarea terenului aferent construcțiilor. Prețul de vânzare se stabilește pe baza unui raport de evaluare, aprobat de consiliul local sau județean, după caz. (2) Proprietarii construcțiilor prevăzute la alin. (1) sunt notificați în termen de 15 zile asupra hotărârii consiliului local sau județean și își pot exprima opțiunea de cumpărare în termen de 15 zile de la primirea notificării. (3) Prin legi speciale se pot institui alte excepții de la procedura licitației publice”*.

Astfel, constructorii de bună credință care dețin construcții pe terenuri aflate în proprietatea privată a statului au deja stabilit un drept de preempțiune prin efectul normelor din Codul administrativ antereferite.

Din această perspectivă, noua formulare a art. 30 alin. (1) din legea criticată nu face nicio distincție între constructorii de bună-credință a amenajărilor piscicole sau cei de rea credință, simpla transmitere a unei scrisori de intenție declanșând procedura vânzării terenurilor respective, inclusiv pentru constructorii de rea-credință.

Absența oricărei distincții în acest sens în cuprinsul art. 30 alin. (1) din legea criticată este de natură să încalce o garanție a dreptului de proprietate privată a statului, contrar art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție.

În al cincilea rând, folosirea sintagmei *„terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora”*

este una neclară prin raportare la definiția acestora conferită de art. 2 pct. 8 din legea criticată.

Potrivit definiției date de legea supusă controlului de constituționalitate, prin amenajare piscicolă/fermă piscicolă se înțelege: *„unitatea de bază a acvaculturii, reprezentată de o capacitate de producție formată din ansamblul dintre un teren sau o zonă marină sau de apă dulce și activele piscicole amplasate pe acesta/aceasta. Amenajările piscicole sunt următoarele construcții/instalații sau un complex dintre acestea: a) heleșteu – bazin piscicol realizat în săpătură sau umplutură, înconjurat total ori parțial de diguri, prevăzut cu canale de alimentare și de evacuare, dotat cu construcții și instalații hidrotehnice care permit gestionarea apei; b) iaz – bazin piscicol realizat prin bararea unei văi cu un baraj, prevăzut cu instalații hidrotehnice pentru reținerea și evacuarea apei; c) stație de reproducere controlată; d) vivieră flotabilă – instalație plutitoare, alcătuită dintr-un cadru poliedric cu pereți din plasă, destinată creșterii peștilor sau altor viețuitoare acvatice; e) lac de acumulare în care se practică acvacultura; f) sistem recirculant de acvacultură; g) instalații de acvacultură submerse”.*

Astfel, inclusiv în situația în care, spre exemplu, un proprietar de rea-credință amplasează o vivieră flotabilă pe un teren aparținând domeniului privat al statului, acesta poate deveni proprietarul terenului în urma unei scrisori de intenție transmisă, dat fiind că noile criterii introduse nu impun acestora să demonstreze derularea de activități de acvacultură în ultimii 5 ani pe respectivul teren, ci este o condiție generală pentru obiectul de activitate al respectivei entități economice. Potrivit art. 30 alin. (1) din legea dedusă controlului de constituționalitate, singura condiție impusă proprietarilor este să facă dovada cu documente financiar-contabile că au desfășurat activități de acvacultură în ultimii 5 ani, condiția nefiind circumscrisă exercitării activității pe terenul vizat de scrisoarea de intenție de cumpărare.

Prin raportare la definiția amenajărilor piscicole din cuprinsul art. 2 al legii, care cuprind heleșteie, iazuri, lacuri de acumulare, stații de reproducere controlată, capacități de producție formate din ansamblul dintre un teren sau o zonă marină sau de apă dulce, noul mecanism reglementat pune în discuție întregul regim juridic al terenurilor aferente acestor amenajări piscicole, aflate în prezent în patrimoniul statului.

Din interpretarea coroborată a definiției dată amenajamentului piscicol de la art. 2 care se referă la „*ansamblul dintre un teren sau o zonă marină sau de apă dulce și activele piscicole amplasate pe acesta/aceasta*” și bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice potrivit art. 136 alin. (2) și (3) din Constituție - ce includ și marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental - și a căror protecție este garantată la nivel constituțional, era necesară clarificarea sferei de aplicare a actului normativ și instituirea unor garanții clare pentru protejarea terenurilor statului.

Nu în ultimul rând, există o contradicție între prevederile art. 30 alin. (1) teza finală și alin. (2) al aceluiași articol. Dacă potrivit art. 30 alin. (1) teza finală, cumpărătorul „*se obligă să mențină activitatea de acvacultură minimum 25 de ani*”, potrivit alin. (2) interdicția de înstrăinare va opera pentru o durată fixă de 25 de ani, chiar dacă durata pentru care cumpărătorul s-a obligat să mențină activitatea de acvacultură poate fi mai îndelungată.

Dat fiind că mecanismul derogator de la dreptul comun este instituit de legiuitor în considerarea unei activități anterioare de acvacultură derulată de cumpărător anterior încheierii contractului de vânzare, este neclară intenția legiuitorului de a permite, din modul deficitar de redactare a normei, vânzarea unui teren după împlinirea termenului de 25 de ani, către orice persoană, chiar dacă cumpărătorul este obligat să mențină activitatea de acvacultură peste 25 de ani.

Dacă s-ar interpreta că interdicția de înstrăinare încetează la împlinirea termenului de 25 de ani, noul cumpărător nu va fi ținut să facă dovada că a desfășurat activități de acvacultură și nici să mențină activitatea de acvacultură până la împlinirea duratei inițiale din contractul de vânzare a terenului dintre statul român și proprietarul de active piscicole amplasate pe acestea și a terenurilor aferente.

În concluzie, mecanismul neclar, normele eliptice, lipsa corelărilor cu dispozițiile aplicabile în continuare din Codul administrativ, competențele instituționale suprapuse sunt de natură să afecteze însăși proprietatea privată a statului, cu încălcarea art. 1 alin. (5), art. 44, art. 136 și art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție.

2. Art. 72 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la securitatea raporturilor juridice, la previzibilitatea și claritatea legislației

Prin Decizia nr. 19/2023, Curtea a reținut că există o suprapunere normativă privind fapta care este susceptibilă să întrunească conținutul atât al contravenției de la art. 72 lit. f) - pescuitul fără drept, prin orice mijloace, în amenajări piscicole - cât și al infracțiunii de la art. 73 din lege - extragerea peștelui din amenajările piscicole fără acordul administratorului fermei piscicole.

În urma controlului de constituționalitate, Curtea a reținut că *„fapta pe care legiuitorul o califică drept contravenție, respectiv pescuitul fără drept, prin orice mijloace, în amenajări piscicole, se suprapune cu una dintre ipotezele infracțiunii reglementate la art. 73 alin. (1), respectiv extragerea peștelui din amenajările piscicole fără acordul administratorului fermei piscicole, astfel că aceeași faptă poate genera atât o contravenție, cât și o infracțiune. Deși între cele două ipoteze normative nu există o identitate sub aspectul cuvintelor folosite, sensul acestora este similar. Astfel, acțiunea de a pescui reprezintă tot o extragere a peștelui (sau a altor viețuitoare acvatice - a se vedea art. 2 pct. 14, 17, 25-27), acțiune care se realizează în ambele ipoteze normative dintr-o amenajare piscicolă; de asemenea, acțiunea menționată trebuie să fie efectuată fără drept, cu alte cuvinte cu încălcarea drepturilor proprietarului fermei piscicole - ceea ce reprezintă în sine o acțiune executată fără drept”* (Decizia nr. 19/2023, par. 101).

În urma reexaminării, Parlamentul a eliminat din cuprinsul art. 74 alin. (1) trimiterea la „furtul piscicol”, fiind corelată și cu eliminarea definiției din cuprinsul art. 2 din lege, respectiv a modificat conținutul art. 72, eliminând din cuprinsul acestuia lit. f) contravenția referitoare la „pescuitul fără drept, prin orice mijloace, în amenajări piscicole”.

Astfel, art. 72 din legea criticată sancționează contravențional, cu amendă de la 40.000 lei la 80.000 lei, o serie de fapte din domeniul pisciculturii și acvaculturii. Astfel, va constitui contravenție potrivit art. 72 lit. h) *„neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale”*.

Menționăm că art. 54 lit. e) din Legea nr. 176/2024 a pescuitului și a protecției resursei acvatice vii sancționează, cu amendă de la 6.000 lei la 10.000 lei

și cu reținerea și suspendarea pe o durată de 120 de zile a permisului, a licenței sau a autorizației de pescuit comercial, după caz: *„neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice, dacă fapta nu constituie infracțiune potrivit legii penale”*.

Mai mult, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura sancționează la art. 63 lit. e), cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei, fapta constând în *„neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale”*.

În procedura de reexaminare, în virtutea funcției sale legislative și a obligației de a asigura calitatea legislației adoptate, Parlamentul avea obligația de a corela soluția legislativă propusă cu dispozițiile din alte legi aflate în vigoare și de a evita un paralelism legislativ reglementând aceeași faptă, cu o sancțiune diferită, contrar Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, dar și standardelor de calitate a legii dezvoltate constant în jurisprudența Curții prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție.

Prin urmare, este imposibil de determinat pentru destinatarii legii care va fi sancțiunea aplicabilă pentru fapta de neinstalare sau distrugere a dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice. Totodată, aceeași stare de insecuritate juridică, determinată de sancționarea aceleiași fapte cu o amendă diferită, prin două acte normative distincte, se menține și în cazul faptei prevăzute la art. 72 lit. a) din legea criticată.

În jurisprudența sa privind principiul previzibilității legii, Curtea a reținut că: *„autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate. Cu privire la aceste cerințe, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate - să își corecteze conduita (Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, paragraful 52, Hotărârea din 23 septembrie 1998, pronunțată în Cauza Petra împotriva României, paragraful 55), iar*

10

cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza Sunday Times împotriva Regatului Unit, paragraful 49). Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă" (Decizia CCR nr. 367/2022).

De asemenea, potrivit art. 64 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative: *„Prevederile cuprinse într-un act normativ, contrare unei noi reglementări de același nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate. Abrogarea poate fi totală sau parțială”*. Conform art. 16 din același act normativ privind evitarea paralelismelor, *„(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere. (2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice. (3) Se supun procesului de concentrare în reglementări unice și reglementările din aceeași materie dispersate în legislația în vigoare. (4) Într-un act normativ emis pe baza și în executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizează reproducerea unor dispoziții din actul superior, fiind recomandabilă numai indicarea textelor de referință. În asemenea cazuri preluarea unor norme în actul inferior poate fi făcută numai pentru dezvoltarea ori detalierea soluțiilor din actul de bază”*.

Referitor la normele de tehnică legislativă, instanța constituțională a stabilit printr-o bogată jurisprudență că, deși nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare. Totodată, s-a reținut că trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora *„Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției”*, și cele ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora *„în România, respectarea (...) legilor este obligatorie”*. Astfel, nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații

de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

Potrivit jurisprudenței Curții, sancțiunile contravenționale „*au adresabilitate generală și au atât un rol preventiv-educativ, cât și unul represiv și punitiv, reprezentând o formă de constrângere care vizează, în special, patrimoniul făptuitorului. Aplicarea sancțiunilor contravenționale, respectiv sancționarea propriu-zisă a subiectului de drept pentru nesocotirea normelor de drept contravențional, are loc potrivit unor principii, similar sancțiunilor de drept penal. În acest sens, prin Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.438 din 3 iunie 2019, paragraful 31, Curtea a reținut principiul legalității sancțiunilor contravenționale, principiul proporționalității sancțiunilor contravenționale și principiul unicității aplicării sancțiunilor contravenționale (non bis in idem)*” (Decizia nr. 381/2021, par. 49).

Data fiind materia contravențională în care sunt instituite normele criticate, asigurarea unor dispoziții clare, apte să configureze o conduită previzibilă pentru destinarii normelor reprezintă un imperativ care decurge din principiul legalității și cel al statului de drept, potrivit art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea acvaculturii este neconstituțională.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA

acvaculturii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Scopul prezentei legi este de a asigura competitivitatea activității de acvacultură în contextul dezvoltării durabile și de a contribui la creșterea economică a spațiului rural.

(2) Prezenta lege reglementează cadrul juridic privind activitatea de acvacultură și de comercializare a produselor obținute din acvacultură, când aceste activități se realizează pe teritoriul României, inclusiv în apele marine de sub jurisdicția națională a României, prin:

a) organizarea și administrarea sectorului de acvacultură;

b) privatizarea societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *societăți*, cu profit piscicol, a amenajărilor piscicole și a terenurilor pe care sunt amplasate acestea, aparținând statului;

c) administrarea societăților și regimul concesiunii sau arendării terenurilor proprietate publică și privată a statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora, indiferent de deținător, cu excepția celor aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

d) aplicarea regimului juridic al terenurilor din domeniul public și privat al statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole precum și terenurile aferente acestora;

e) asigurarea resurselor alimentare, reprezentate de pește și alte viețuitoare acvatice, din acvacultură, activitate de interes național, ce contribuie la asigurarea securității alimentare și la diversificarea alimentației, cu efecte pozitive asupra sănătății publice;

f) sprijinirea organizațiilor de producători pentru dezvoltarea durabilă a activităților de acvacultură;

g) cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea în domeniul acvaculturii;

h) formarea profesională în domeniul acvaculturii;

i) relațiile internaționale în domeniul acvaculturii;

j) punerea în aplicare a politicilor comune privind acvacultura;

k) controlul și respectarea legislației în domeniul acvaculturii;

l) răspunderi și sancțiuni.

(3) Prezenta lege reprezintă cadrul general de reglementare, pe baza căreia se emite legislația subsecventă în domeniul acvaculturii.

(4) Punerea în aplicare a activităților prevăzute la alin. (2) se realizează de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, denumită în continuare *ANPA*.

Art. 2. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *active piscicole* – diguri, stații de pompare, instalații de alimentare/evacuare a apei, instalații/echipamente plutitoare sau submerse, canale de alimentare/evacuare a apei, canale drenoare, stații de incubație și creștere a puietului, hale de creștere a peștelui, centre administrative, unități de procesare primară, magazin de vânzare în cadrul fermei de acvacultură, magazine de furaje, magazine de depozitare materiale și unelte pescărești, precum și alte construcții aferente care sunt necesare asigurării funcționalității acestora;

2. *acvacultură* – activitatea de creștere sau cultivare de organisme acvatice utilizând tehnici destinate creșterii producției organismelor în cauză prin populare, asigurarea resurselor de hrană, protecția față de dăunători, într-un cadru în care organismele respective rămân proprietatea unei persoane fizice sau juridice pe întreaga perioadă de creștere/cultivare și recoltare;

3. *acvacultură extensivă* – tip de acvacultură în care producția se bazează pe ciclul normal al nutrienților specific ecosistemelor naturale, în sistem deschis și în care intervențiile tehnologice sunt menite să îmbunătățească procesele naturale pentru a crește productivitatea speciilor țintă;

4. *acvacultura intensivă* – tip de acvacultură care nu depinde de ciclul natural al nutrienților, întregul ciclu de producție fiind controlat de fermier;

5. *amenajare piscicolă mixtă* – reprezintă o amenajare piscicolă de tipul unui complex de capacități de producție, conform prevederilor pct. 8;

6. *amenajare piscicolă semisistemică* – reprezintă o amenajare piscicolă de tipul iazului;

7. *amenajare piscicolă sistematică* – reprezintă o amenajare piscicolă de tipul unui complex de heleșteie, cu regim de alimentare și evacuare independente pentru fiecare bazin;

8. *amenajare piscicolă/fermă piscicolă* – unitatea de bază a acvaculturii, reprezentată de o capacitate de producție formată din ansamblul dintre un teren sau o zonă marină sau de apă dulce și activele piscicole amplasate pe acesta/aceasta. Amenajările piscicole sunt următoarele construcții/instalații sau un complex dintre acestea:

a) *heleșteu* – bazin piscicol realizat în săpătură sau umplutură, înconjurat total ori parțial de diguri, prevăzut cu canale de alimentare și de evacuare, dotat cu construcții și instalații hidrotehnice care permit gestionarea apei;

b) *iaz* – bazin piscicol realizat prin bararea unei văi cu un baraj, prevăzut cu instalații hidrotehnice pentru reținerea și evacuarea apei;

c) *stație de reproducere controlată*;

d) *vivieră flotabilă* – instalație plutitoare, alcătuită dintr-un cadru poliedric cu pereți din plasă, destinată creșterii peștilor sau altor viețuitoare acvatice;

e) *lac de acumulare* în care se practică acvacultura;

f) *sistem recirculant de acvacultură*;

g) instalații de acvacultură submerse;

9. *Comitetul Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc* – organismul de avizare și consultare, cu autoritate științifică în domeniul piscicol, care este format din reprezentanții instituțiilor publice și private cu atribuții specifice în domeniul resursei acvatice și al mediului de viață al acesteia;

10. *cotă* – partea din captura totală admisibilă din fiecare specie ori grup de specii, care se alocă persoanelor fizice sau juridice autorizate să desfășoare activități comerciale de pescuit;

11. *dispozitiv/aparat electric de pescuit* – instrumentul electric alimentat de către o sursă de curent electric, care folosește sisteme ce creează unde electrice în apă, electrocutează resursele acvatice vii, aducându-le la suprafața apei, unde pot fi ușor pescuite;

12. *documente primare* – reprezintă acele documente specifice pentru evidența desfășurării activității de acvacultură;

13. *echipamente de acvacultură* – uneltele și dispozitivele, instalațiile și mașinile utilizate în activitatea de acvacultură;

14. *efectiv piscicol* – totalitatea peștilor și a altor viețuitoare acvatice existente într-o amenajare piscicolă ca rezultat al activității de acvacultură, ce este și rămâne până la comercializare, în proprietatea persoanei fizice sau juridice ce exploatează amenajarea piscicolă;

15. *fondul național de date piscicole* – reprezintă totalitatea informațiilor privind amenajările piscicole și activitățile economice aferente codurilor CAEN 0321 și 0322 cuprinse în acestea, existente în România;

16. *inspector piscicol* – persoana din cadrul ANPA cu drept de inspecție și control care are atribuții de verificare a respectării normelor naționale și politiciii comune europene în domeniul pescuitului și acvaculturii;

17. *instalație deschisă pentru acvacultură* – instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care nu este separat de mediul acvatic sălbatic prin bariere care să împiedice evadarea specimenelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;

18. *instalație închisă pentru acvacultură* – instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care implică recircularea apei și care este separat de mediul acvatic sălbatic prin bariere care împiedică evadarea specimenelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;

19. *înregistrare de acvacultură* – actul administrativ/tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru acvacultură, prin care sunt stabilite condițiile și/sau parametrii de funcționare a activității de acvacultură și care conferă titularului dreptul, astfel cum este determinat în normele naționale, de a utiliza o anumită unitate de acvacultură în scopul exploatării exclusiv pentru pescuit recreativ a efectivelor piscicole;

20. *licență de acvacultură* – actul administrativ/tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru acvacultură, prin care sunt stabilite condițiile și parametrii de funcționare a activității de acvacultură și care conferă titularului dreptul, astfel cum este determinat în normele naționale, de a utiliza o anumită unitate de acvacultură/zonă marină în scopul producerii peștelui și/sau altor viețuitoare acvatice pentru comercializare, valabil pe toată durata existenței dreptului de utilizare a amenajării piscicole, cu condiția respectării prevederilor legale;

21. *pepinieră* – unitatea de acvacultură în care se practică reproducerea sau dezvoltarea postembrionară a peștilor și a altor organisme acvatice și care urmărește obținerea materialului piscicol juvenil pentru popularea crescătoriilor;

22. *pescărie* – ansamblul de activități care privesc pescuitul, acvacultura, procesarea și comercializarea peștelui. Acest termen poate defini și un segment al acestui ansamblu pentru o specie sau un grup de specii;

23. *pescuit de control* – activități de evaluare a stocurilor de resurse acvatice vii din amenajările piscicole;

24. *pescuit de recoltă* – activități de extragere a resurselor acvatice vii desfășurate în amenajările piscicole, în vederea comercializării sau populărilor proprii;

25. *pescuit recreativ* – activități necomerciale de pescuit care exploatează resursele acvatice vii în scop de agrement sau sportiv;

26. *procesare primară* – procesul prin care peștele a fost pregătit pentru comercializare; aceasta include desolzirea, eviscerarea, filetarea, porționarea, ambalarea și alte operațiuni fără adaos de ingrediente;

27. *produse din acvacultură* – organisme acvatice, în orice stadiu al ciclului lor de viață, care rezultă din orice activitate de acvacultură sau produsele derivate din acestea;

28. *registru operatorilor și unităților de acvacultură* – bază de date electronică, publică, cu caracter tehnico-administrativ, denumită în continuare *ROUA* constituită, pe baza unui program informatic unitar gestionat de ANPA, care cuprinde date despre toate unitățile de acvacultură, capacitate, tipuri de tehnologie permise, specii admise, precum și despre operatorii economici licențiați sau înregistrați pentru desfășurarea activității de acvacultură, indiferent de deținător;

29. *servicii ecosistemice* – contribuțiile directe și indirecte ale ecosistemelor la bunăstarea umană;

30. *specie alogenă* – orice exemplar viu dintr-o specie, subspecie sau taxon inferior de animale, plante, ciuperci sau microorganisme introdus în afara ariei sale naturale de răspândire; aceasta include orice parte, gameți, semințe, ouă sau propagule ale acestor specii, precum și orice hibrizi, soiuri sau rase care ar putea supraviețui și s-ar putea reproduce ulterior;

31. *specii exotice* – speciile sau subspeciile de organisme acvatice care trăiesc în afara arealului lor natural și a ariei lor de dispersie potențială, precum și organismele poliploide și speciile hibride fertile în mod artificial, indiferent de arealul lor natural sau de aria lor de dispersie potențială;

32. *specii absente la nivel local* – speciile sau subspeciile de organisme acvatice care lipsesc la nivel local într-o zonă din arealul lor natural din motive biogeografice.

CAPITOLUL II

Politică structurală

Art. 3. – Responsabilitatea privind definirea și implementarea politicii referitoare la acvacultură îi revine Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin ANPA.

Art. 4. – (1) Elaborarea planului strategic național multianual pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii și a reglementărilor necesare pentru aplicarea acestuia se realizează de către ANPA.

(2) În domeniul acvaculturii ANPA are următoarele atribuții:

a) exercită în numele statului, prerogativele dreptului de administrare asupra terenurilor cu destinație agricolă aparținând domeniului public al statului și exercită prerogativele dreptului de

proprietate privată al statului, pe care se află amplasate amenajările piscicole și cele aferente acestora;

b) privatizează societățile cu profil piscicol și amenajările piscicole pe care le are în portofoliu/patrimoniu;

c) administrează terenurile din domeniul public și privat al statului pe care se află amplasate amenajările piscicole precum și terenurile aferente acestora, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

d) elaborează studii de oportunitate, conform prevederilor legale în vigoare, pe baza cărora se stabilește modalitatea de concesionare/închiriere/arendare a terenurilor pe care sunt amplasate amenajări piscicole;

e) elaborează contractul cadru național privind concesionarea sau închirierea terenurilor, perimetrelor de acvacultură sau amenajările piscicole deținute sau administrate de către autorități publice, precum și modul de calcul al redevenței/chiriei aferente acestora pe baza claselor de bonitate a terenurilor;

f) elaborează caietele de sarcini, în vederea concesionării/privatizării;

g) întocmește dosarele de privatizare, în vederea privatizării societăților cu profil piscicol și a amenajărilor piscicole pe care le are în portofoliu/patrimoniu;

h) încheie contracte de concesiune/închiriere/arendă/asociere în participațiune, în vederea exploatării terenurilor pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și a altor terenuri aferente acestora, din domeniul public și privat al statului, pe care le are în administrare;

i) încheie contracte de concesiune/închiriere/arendare în vederea exploatării lacurilor de acumulare și a zonelor maritime cu potențial pentru practicarea acvaculturii;

j) colaborează cu instituțiile și cu alte organe de specialitate, cu autoritățile administrației publice locale și cu alte organisme interne și internaționale implicate în activitatea de acvacultură în cadrul Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc;

k) elaborează reglementări privind funcționarea pieței produselor de pescuit și acvacultură, cu avizul Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc;

l) organizează seminare, conferințe, dezbateri și activități de consultanță piscicolă, în limita atribuțiilor, asigură și supraveghează pregătirea profesională de profil, în colaborare cu instituțiile de învățământ, organizațiile profesionale și organizațiile de producători din acvacultură;

m) facilitează/susține colaborarea și parteneriatele dintre instituțiile de cercetare-dezvoltare-inovare și sectorul privat, în domeniul acvaculturii;

n) eliberează înregistrări/licențe de acvacultură și administrează ROUA, ce cuprinde toate unitățile de acvacultură de apă dulce și marină;

o) pune în aplicare politica comună în domeniul acvaculturii, prin colectarea, gestionarea și diseminarea datelor statistice, în conformitate cu activitățile prevăzute în programele de colectare a datelor și cu prevederile legislației Uniunii Europene, precum și prin monitorizare, inspecție și control;

p) realizează investiții pentru infrastructura aferentă administrării patrimoniului piscicol, precum și alte tipuri de investiții specifice;

q) avizează în regim de urgență, executarea de lucrări de reparații și întreținere a digurilor și instalațiilor hidrotehnice pentru activele amplasate pe domeniul statului;

r) desfășoară orice alte activități stabilite de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

s) stimulează asocierea acvaculturilor în forme asociative cu reprezentare la nivel local, național și internațional.

Art. 5. – Politica structurală a sectorului de acvacultură se realizează prin măsuri privind:

a) dezvoltarea durabilă a acvaculturii;

b) creșterea competitivității acvaculturii;

c) simplificarea administrativă și reducerea birocrăției pentru stimularea investițiilor pe termen lung;

d) obținerea de valoare adăugată prin procesarea produselor obținute din acvacultură;

e) organizarea pieței produselor pescărești;

f) concesionarea terenurilor din domeniul public sau privat al statului, aflat în administrarea ANPA;

g) privatizarea societăților cu profil piscicol, a amenajărilor piscicole și a terenurilor aferente acestora;

h) stimularea asocierii pisciculturilor în forme asociative cu reprezentare la nivel local, național și internațional;

i) stimularea cercetării, dezvoltării și inovării în sectorul pescăresc;

j) controlul, inspecția și colectarea de date statistice;

k) colaborarea la nivel european și internațional.

Art. 6. – Dezvoltarea acvaculturii se realizează prin următoarele măsuri și acțiuni:

a) recunoașterea și stimularea formelor de acvacultură generatoare de valori de mediu;

b) îmbunătățirea sistemului de comercializare și informare a consumatorilor;

c) instruirea producătorilor din acvacultură;

d) aplicarea bunelor practici în procesele tehnologice pentru asigurarea biosecurității și siguranței alimentare a produselor din acvacultură;

e) asigurarea producției din acvacultură pentru cazuri de forță majoră;

f) protecția mediului și a biodiversității;

g) dezvoltarea cercetării și inovării în acvacultură;

h) stimularea producătorilor din acvacultură prin reglementări specifice;

i) omologarea pepinierelor piscicole;

j) modernizarea tehnologiilor de reproducere și creștere a speciilor de pești și alte viețuitoare acvatice, corelate cu normele de protecție a mediului;

k) asigurarea pentru operatorii din acvacultură, în condițiile legii, a accesului la ape;

l) stabilirea unor indicatori de calitate și durabilitate ecologică, economică și socială;

m) exploatarea corespunzătoare a amenajărilor piscicole;

n) dezvoltarea acvaculturii marine și continentale, în condițiile asigurării sănătății și bunei stări a efectivelor piscicole;

o) asigurarea formării profesionale și a învățării continue în domeniul acvaculturii;

p) asigurarea pe termen lung a locurilor de muncă din acvacultură, în special în zonele rurale;

q) desfășurarea activităților economice, sportive, de învățământ, culturale și de agrement, altele decât acvacultura, pe lacurile interioare navigabile, care sunt în administrarea ANPA;

r) alte acțiuni pe care necesitățile de dezvoltare a acvaculturii le impun.

CAPITOLUL III

Zonele de acvacultură

Art. 7. – Alocarea/stabilirea zonelor de acvacultură, identificarea amplasamentelor existente sau potențiale și structura funcțională a amenajărilor piscicole trebuie să ia în considerare obiectivele sociale, economice, de mediu și de guvernanță ale dezvoltării durabile, indiferent de deținătorul dreptului de administrare sau utilizare a corpului de apă, terenului sau amenajării piscicole.

Art. 8. – Zona de acvacultură constă într-un sistem hidrologic propice acvaculturii și care cuprinde parțial sau în întregime un bazin hidrografic de la izvoare și până la vărsare, un corp de apă, o zonă costieră, pe mal ori pe mare, desemnată pentru practicarea acvaculturii.

Art. 9. – Desemnarea zonelor de acvacultură marină și în lacurile de acumulare se face la propunerea ANPA, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 10. – ANPA înregistrează toate zonele de acvacultură desemnate, precum și capacitățile de producție aferente în ROUA.

Art. 11. – Informațiile despre zonele de acvacultură sunt publice și sunt furnizate în coordonate spațiale în format GIS.

Art. 12. – Radierea unei zone de acvacultură din ROUA se poate face doar în baza unui studiu de impact, exclusiv în scopul restaurării ecologice.

CAPITOLUL IV

Vânzarea acțiunilor societăților cu profil piscicol, precum și concesionarea bunurilor proprietate publică sau privată a statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora

Art. 13. – (1) Privatizarea societăților cu profil piscicol care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă, constituite în conformitate cu Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu

modificările și completările ulterioare, administrarea acestora până la privatizarea și concesionarea sau arendarea terenurilor proprietate publică și privată a statului, aflate în exploatarea acestora, este coordonată de către Comisia de privatizare, concesionare, denumită în continuare *Comisia*, organism fără personalitate juridică, constituit în cadrul ANPA.

(2) Din Comisie fac parte reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, ai ANPA, ai Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și ai Ministerului Finanțelor. Componenta nominală a Comisiei se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea instituțiilor reprezentate. Atribuțiile, modul de funcționare și remunerarea membrilor se stabilesc prin același ordin.

(3) Membrii Comisiei sunt remunerați din bugetul ANPA, aprobat de ordonatorul principal de credite, respectiv de ministrul agriculturii și dezvoltării rurale. Cuantumul maxim al indemnizației lunare se stabilește prin ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale prevăzut la alin. (2), fără a putea depăși 20% din nivelul indemnizației lunare acordate prin lege pentru funcția de secretar de stat. Acordarea acesteia se încadrează în bugetul ANPA.

Art. 14. – (1) La primirea din partea unui investitor interesat a unei scrisori de intenție pentru concesionarea terenului aflat în administrarea ANPA ce intră sub incidența prezentei legi, aparținând domeniului public sau privat al statului, aceasta procedează la întocmirea studiului de oportunitate în condițiile art. 308 și 309 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care investitorul interesat de concesionarea sau arendarea terenului cu destinație agricolă solicită și cumpărarea de acțiuni, cele două contracte se negociază în conformitate cu metodele și dispozițiile referitoare la privatizare prevăzute în prezentul capitol.

(3) În cazul în care investitorul este interesat numai de concesionarea sau arendarea terenului cu destinație agricolă și nu solicită și cumpărarea de acțiuni, vor putea fi concesionate sau arendate numai acele terenuri care, potrivit studiului de oportunitate întocmit, nu sunt necesare societăților pentru desfășurarea activității, potrivit obiectului lor de activitate.

Art. 15. – (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ANPA întocmește lista cuprinzând societățile cu profil piscicol, care fac obiectul privatizării, respectiv ale căror terenuri deținute sunt oferite spre concesiune sau arendare. Lista se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a și cuprinde:

- a) datele de identificare ale agentului economic: denumirea societății, sediul, codul unic de înregistrare, numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului;
- b) capitalul social și structura acționariatului;
- c) procentul din capitalul social supus vânzării;
- d) suprafața totală de teren agricol ce urmează să fie concesionată;
- e) termenul limită de declanșare a procesului de privatizare-restructurare.

Art. 16. – (1) În vederea asigurării unui proces de privatizare, respectiv de concesiune, eficient și transparent, pentru fiecare societate scoasă la privatizare și nominalizată, ANPA publică în mijloacele de informare în masă anunțul publicitar elaborat pentru vânzarea acțiunilor și concesiunea terenurilor din domeniul public sau privat al statului, deținute în exploatare de acestea.

(2) Anunțul publicitar se întocmește în baza dosarului de prezentare și a studiului de oportunitate întocmit de ANPA.

(3) Anunțul publicitar cuprinde informații minime cu privire la:

- a) denumirea și sediul societății;
- b) numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului și codul fiscal;
- c) obiectul de activitate;
- d) capitalul social și numărul de acțiuni puse în vânzare;
- e) structura acționariatului;
- f) suprafața terenului care urmează să fie concesionată;
- g) locul și data limită de cumpărare a caietului de sarcini;
- h) locul de unde se pot obține alte date;
- i) locul și data limită a depunerii ofertelor.

Art. 17. – Persoanele fizice sau juridice interesate în cumpărarea de acțiuni emise de societățile care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă și/sau în concesiunea și arendarea

terenurilor aparținând domeniului public sau privat al statului, depun, spre înregistrare, la sediul ANPA o scrisoare de intenție.

Art. 18. – (1) Vânzarea de acțiuni emise de societățile care fac obiectul prezentei legi se face în baza unui raport de evaluare, la prețul de piață stabilit de cerere și ofertă.

(2) Pentru societățile ce fac obiectul prezentei legi, care au datorii reprezentând mai mult de jumătate din capitalul social al acestora și care au fost scoase la vânzare de două ori fără să se înregistreze vreo ofertă, din comisia de negociere fac parte și reprezentanți ai Ministerului Finanțelor, astfel încât investitorii interesați să poată negocia atât valoarea acțiunilor, cât și valoarea totală a datoriilor și modul de stingere a acestora.

Art. 19. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, vânzarea acțiunilor către investitorii interesați se face prin următoarele metode:

- a) ofertă publică;
- b) negociere directă cu preselecție;
- c) negociere directă;
- d) licitație publică cu strigare.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, în cazul vânzării de acțiuni prin ofertă publică salariații și membrii conducerii societății au dreptul să cumpere, în termen de 30 de zile, anterior deschiderii ofertei publice, până la 20% din acțiunile scoase la vânzare, cu reducere de până la 30% față de prețul prevăzut în oferta făcută de ANPA.

(3) În cazul vânzării de acțiuni prin negociere directă cu preselecție asociația salariaților, constituită conform prevederilor art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, au dreptul de cumpărare preferențială a acțiunilor, în situația în care oferă un preț cu cel mult 40% mai mic decât cel mai mare preț oferit.

(4) În cazul vânzării prin negociere directă, asociația salariaților, constituită conform prevederilor art. 16 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, au dreptul să cumpere acțiuni scoase la vânzare, conform prevederilor alin. (3).

(5) În cazul vânzării de acțiuni prin licitație publică cu strigare, membrii conducerii societății au dreptul să cumpere acțiuni scoase la privatizare, conform prevederilor alin. (2).

(6) Condițiile de participare la cumpărare de acțiuni prin negociere directă cu preselecție, în condițiile prevăzute la alin. (3), formele asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, vor fi prevăzute în mod expres în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(7) Criteriul de departajare a ofertanților în cadrul ofertei publice este preț/acțiune, iar în negocierea directă cu preselecție este preț/acțiune și pregătirea de specialitate pentru persoanele fizice, iar pentru persoanele juridice, experiența în domeniul acvaculturii. În cadrul negocierii se stabilesc clauze pentru păstrarea obiectului de activitate și protecția salariaților.

(8) Criteriul de departajare a ofertanților în cadrul vânzării acțiunilor prin metoda de licitație cu strigare este preț/acțiune, iar în cadrul vânzării prin negociere directă, criteriile sunt preț/acțiune, cuantumul redevenței oferite, pregătirea de specialitate pentru persoanele fizice, respectiv capacitatea tehnică și financiară și experiența în domeniul acvaculturii, pentru persoanele juridice, precum și alte criterii stabilite prin caietul de sarcini. În cadrul negocierii se stabilesc clauze pentru păstrarea obiectului de activitate și protecția salariaților.

Art. 20. – Asociațiile constituite în conformitate cu prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, pot cumpăra acțiuni emise de societățile cu profil piscicol beneficiind de următoarele facilități: plata în rate eșalonate pe o perioadă de maximum 5 ani de la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, cu avans de minimum 20% din prețul de adjudecare și cu o dobândă de 10% pe an.

Art. 21. – Veniturile obținute din dividendele aferente activelor dobândite de asociație se transferă asociației și se utilizează exclusiv

pentru plata ratelor, a dobânzilor și pentru rambursarea creditelor contractate de asociație în vederea cumpărării de acțiuni.

Art. 22. – (1) Acțiunile dobândite în conformitate cu prevederile art. 19 se înscriu în registrul acționarilor societăților iar asociațiile figurează în registrul acționarilor și sunt înscrise în registrul comerțului la poziția „Acționari”, până la plata integrală a prețului, având drept de vot în adunarea generală a acționarilor corespunzător cu numărul de acțiuni deținute.

(2) Pentru acțiunile vândute cu plata în rate acțiunile neachitate se constituie gaj și se eliberează de sarcini pe măsura achitării lor.

Art. 23. – (1) Inițiativa concesiunii o poate avea concedentul sau orice investitor interesat, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Persoanele fizice sau juridice române, inclusiv asociațiile constituite în conformitate cu prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, care doresc să concesioneze terenurile ce fac obiectul acestei secțiuni, depun o scrisoare de intenție concedentului, respectiv ANPA.

(3) După înregistrarea scrisorii de intenție, ANPA întocmește în termen de 30 de zile studiul de oportunitate conținând o evaluare tehnico-economică și caietul de sarcini al concesiunii, pe care îl depune spre aprobare Comisiei prevăzute la art. 13 alin. (1).

(4) Hotărârea Comisiei privind aprobarea concesiunii va cuprinde și procedura de concesionare, care poate fi:

a) licitație cu plic închis, dacă investitorul interesat nu a condiționat concesiunea terenului de cumpărarea de acțiuni ale societății în exploatarea căreia se află acest teren;

b) negociere directă cu preselecție, dacă investitorul interesat condiționează concesiunea terenurilor de cumpărarea de acțiuni ale societăților ce dețin în administrare aceste terenuri;

c) atribuirea directă.

Art. 24. – (1) Procedura concesiunii prin licitație cu plic închis se face într-o singură etapă și are drept scop concesiunea

terenurilor din domeniul public sau privat al statului și se aplică atunci când investitorul nu condiționează concesionarea terenurilor de cumpărarea acțiunilor societății.

(2) Selectarea ofertelor se face în baza grilei de punctare aprobate în caietul de sarcini, care are ca principale elemente:

- a) redevența oferită;
- b) capacitatea tehnică de a exploata bunul ce face obiectul concesiunii;
- c) valoarea investițiilor propuse și posibilitățile financiare de realizare a acestora.

Art. 25. – (1) Concedentul încheie contractul de concesiune cu ofertantul cel mai bine plasat, în baza grilei de punctare. Condițiile care au condus la declararea drept câștigător al concesiunii, vor fi obligatoriu clauze în contract.

(2) Contractul de concesiune cuprinde clauza referitoare la împărțirea responsabilităților de mediu între concedent și concesionar.

(3) La expirarea contractului de concesiune beneficiarul este obligat să restituie liber de orice sarcini terenul încredințat prin contract, inclusiv investițiile realizate.

Art. 26. – Procedura concesionării prin negociere directă cu preselectie se aplică în cazul în care investitorul interesat condiționează cumpărarea acțiunilor societății care face obiectul prezentei legi de concesionarea terenurilor deținute în exploatare de către societate.

Art. 27. – Prin derogare de la prevederile art. 315 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, terenurile pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și terenurile aferente acestora, care nu fac parte din capitalul social al societăților cu profil piscicol, se atribuie direct spre concesionare investitorilor care au cumpărat pachetul majoritar de acțiuni sau active ce implică necesitatea exploatării amenajării piscicole, la cererea deținătorilor de active, cu excepția celor aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 28. – Concesionarea prin atribuire directă se face pe perioada existenței activelor ce implică exploatarea terenului, dar nu mai mult de 49 de ani.

Art. 29. – În cazul procedurii de concesiune, nivelul minim al redevenței se aprobă de către Comisie.

Art. 30. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 363 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora, în baza unui studiu de oportunitate realizat de către ANPA și aprobat prin hotărâre a Guvernului, se pot vinde direct proprietarilor de active piscicole amplasate pe acestea care transmit o scrisoare de intenție, fac dovada cu documente financiar-contabile că au desfășurat activități de acvacultură în ultimii 5 ani și se obligă să mențină activitatea de acvacultură minimum 25 de ani.

(2) Terenurile prevăzute la alin. (1) care fac obiectul vânzării sunt înscrise în cartea funciară cu sarcini privind interdicția de înstrăinare pe o durată de 25 de ani.

(3) Verificarea menținerii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează de către ANPA, la fiecare 5 ani, iar în situația în care acestea nu se respectă, terenurile care fac obiectul contractelor de vânzare-cumpărare pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora revin în domeniul privat al statului.

(4) Prețul de vânzare al terenului se stabilește în funcție de bonitatea terenului, care va fi determinată în baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat de Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România.

(5) Prețul de vânzare al terenului poate fi achitat în rate de către proprietarii activelor în următoarele condiții:

- a) avans 10% din prețul de vânzare;
- b) rate semestriale eşalonate pe un termen de până la 10 ani;
- c) perceperea unei dobânzi anuale la nivelul ratei lunare a dobânzii de referință a Băncii Naționale a României de la data facturării.

(6) Administratorul terenului în numele statului solicită cumpărătorului constituirea de garanții pentru asigurarea plății, prin:

- a) scrisoare de garanție emisă de o bancă comercială; sau
- b) constituirea unei ipoteци pe terenul care face obiectul vânzării, până la achitarea în totalitate a plății.

CAPITOLUL V

Vânzarea activelor

Art. 31. – (1) Dacă în urma ofertării unei societăți și a oferirii de facilități nu au fost înregistrate cereri de cumpărare de acțiuni, se poate proceda la divizarea societății pe ferme și centre de profil, în baza unui studiu de fezabilitate și cu aprobarea adunării generale a acționarilor, potrivit mandatului special acordat de ANPA sau la restructurarea societății, prin vânzarea de active și concesiunea ori arendarea terenurilor, în conformitate cu prevederile prezentului capitol.

(2) *Ferma piscicolă*, definită ca fiind unitatea de producție ce însumează infrastructura investițională și terenurile aferente necesare în vederea desfășurării procesului de producție piscicolă, constituie cea mai mică subdiviziune a unei societăți cu profil piscicol supusă privatizării. Ferma piscicolă poate fi divizată numai în cazurile de dizolvare sau lichidare.

(3) ANPA vinde activele fermelor piscicole din patrimoniu în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 32. – (1) Vânzarea activelor societăților se face în baza unui studiu de oportunitate, la propunerea consiliilor de administrație ale societăților, avizat de ANPA și aprobat de adunarea generală a acționarilor.

(2) Vânzarea activelor prevăzute la alin. (1) se efectuează pe bază de licitație cu strigare sau în plic închis cu adjudecare, la prețul cel mai bun oferit.

(3) Procedura prevăzută la alin. (1) și (2) se aplică și în cazul perfectării unui contract de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, dacă în contractul de leasing nu s-a prevăzut altfel.

(4) Reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliile de administrație ale societăților ce dețin în administrare terenuri pe care sunt amplasate amenajări piscicole au obligația să întocmească lista cuprinzând activele neutilizate, în vederea avizării acestora de către ANPA și publicării ei în presă.

Art. 33. – (1) La cumpărarea de active aparținând societăților ce fac obiectul prezentei legi, nu au dreptul să participe membrii adunării generale a acționarilor sau ai consiliului de administrație al societății vânzătoare.

(2) Sumele realizate din vânzarea activelor societăților care fac obiectul prezentei legi vor fi utilizate de către acestea pentru:

- a) rambursarea datoriilor;
- b) efectuarea de investiții;
- c) finalizarea activității din principalul obiect de activitate.

(3) Sumele prevăzute la alin. (2) nu pot fi utilizate pentru plata drepturilor salariale.

Art. 34. – (1) Societățile cu profil piscicol sau ANPA, care au în derulare contracte de locație de gestiune, de închiriere sau asociere în participațiune pentru activele piscicole, pot vinde prin negociere directă sau pot încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare cu locatarii, chiriașii sau asociații secunzi, dacă aceștia au efectuat investiții în activele utilizate și nu au obligații restante față de societate sau față de ANPA.

(2) Contractul de vânzare sau de leasing se încheie în baza raportului de evaluare acceptat de părți și cu scăderea valorii investițiilor efectuate de locatar, chiriaș sau asociat secund.

(3) Încheierea contractelor de vânzare sau de leasing de către societățile cu profil piscicol este condiționată de aprobarea prealabilă a ANPA.

Art. 35. – Societățile cu profil piscicol pot vinde, cu aprobarea prealabilă a ANPA, în condițiile stabilite de adunarea generală a acționarilor și de consiliul de administrație, active cu plata în rate, salariaților, precum și altor forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, în următoarele condiții:

- a) avans minimum de 20% din prețul aprobat de adunarea generală a acționarilor și de consiliul de administrație, dar nu mai mic decât valoarea contabilă a acestuia;
- b) rate eşalonate pe un termen de până la 5 ani;
- c) dobândă anuală de 10%.

Art. 36. – Contractele de vânzare de active vor avea clauze ferme pentru respectarea legislației în vigoare privind protecția mediului.

Art. 37. – Nu fac obiectul prevederilor art. 31 – 36 corpurile de apă cu folosință complexă și căile navigabile.

CAPITOLUL VI

Accesul la resursele de apă și gestionarea acestora

Art. 38. – (1) Apa este pentru organismele acvatice mediul de viață și trebuie asigurată cu excepția utilizării pentru consumul uman.

(2) Volumele de apă care tranzitează amenajările piscicole deschise direct sau indirect prin canale de aducțiune, indiferent de administratorul căilor de acces către sursa de apă, se plătesc.

(3) Autorizația de gospodărire a apelor este emisă pe o perioadă de minimum 5 ani cu posibilitate de prelungire, iar în cazul apariției unor modificări față de documentația inițială în baza căreia s-a obținut autorizația de gospodărire a apelor inițială, titularul acesteia solicită printr-o nouă documentație, reautorizarea.

(4) Administratorul canalelor de irigații și desecări are obligația să asigure condițiile de funcționare a acestora în vederea asigurării volumului de apă necesar alimentării, fără costuri, până la limita amenajării piscicole.

(5) Determinarea debitelor și volumelor de apă alimentate sau evacuate în și din amenajările piscicole deschise se face cu metode sau mijloace aprobate prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

(6) În cazul lacurilor de acumulare și iazurilor care au inclusiv folosință în irigații, activitatea de acvacultură trebuie să respecte prevederile Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Locațiunile care urmăresc asigurarea folosinței unui bun în scopul practicării activității de acvacultură, încheiate de persoanele care, potrivit legii, nu pot face decât acte de administrare, se încheie pe o perioadă de maximum 35 de ani.

(8) Procedura de derulare a locațiunii în scopul practicării acvaculturii se desfășoară în condițiile art. 333 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39. – (1) Practicarea acvaculturii în lacurile de acumulare și în zonele de acvacultură din Marea Neagră este administrată de ANPA și de către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, dacă habitatele piscicole se află în perimetrul acesteia din urmă, prin încheierea de contracte de concesiune pentru exploatarea potențialului de acvacultură.

(2) Lacurile de acumulare și zonele de acvacultură din Marea Neagră vor fi înregistrate în ROUA.

(3) Introducerea speciilor de pești și a altor culturi în amenajările marine, indiferent de proveniența lor, se face cu avizul ANPA și al autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Art. 40. – (1) Creșterea peștelui și altor organisme acvatice în viviere flotabile, impune asigurarea biosecurității, a furajelor și a calității mediului acvatic.

(2) Vivierile flotabile și instalațiile de acvacultură submerse, în care se practică acvacultura intensivă pot fi amplasate în Marea Neagră și în lacuri de acumulare cu folosință complexă care asigură condiții optime pentru această activitate, în baza unui studiu de impact de mediu.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 48 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, vivierile flotabile și instalațiile de acvacultură submerse, în care se practică acvacultura extensivă pot fi amplasate în Marea Neagră și în lacuri de acumulare cu folosință complexă care asigură condiții optime pentru această activitate în baza unei notificări transmise administratorului corpului de apă respectiv, cu precizarea coordonatelor GPS ale amplasamentului înregistrat în ROUA.

(4) În apele de frontieră, apele maritime interioare și în marea teritorială, vivierile flotabile pot fi amplasate doar cu avizul prealabil al organelor Poliției de Frontieră.

Art. 41. – (1) Autoritatea publică centrală responsabilă de gestionarea resurselor de apă are obligația de a asigura prin schemele directoare și de management ale bazinelor hidrografice și prin programele de măsuri aferente acestora, debitele și volumele necesare amenajărilor piscicole care să îndeplinească parametrii de calitate, conform legislației în vigoare.

(2) Evacuarea totală sau parțială ori umplerea lacurilor de acumulare care nu sunt utilizate ca surse pentru rețelele de apă potabilă, în sezonul de toamnă – primăvară, se face pe cheltuiala deținătorului înregistrării/licenței de acvacultură, fără afectarea echilibrelor hidrologice/hidrografice.

Art. 42. – Operatorii economici înregistrați/licențiați pentru activitatea de acvacultură au, în raport cu resursa de apă utilizată,

obligatia de a asigura conservarea, protectia si imbunatatirea mediului acvatic, in conditiile utilizarii durabile a resurselor de apa, avand la baza principiile precautiei, prevenirii, evitarii daunelor la sursa si „poluatorul plătește”.

CAPITOLUL VII

Administrarea efectivelor acvatice

Art. 43. – Utilizarea speciilor de pești și a altor organisme acvatice în amenajările piscicole se poate face doar în condițiile stabilite prin înregistrarea/licența de acvacultură.

Art. 44. – Adăugarea sau eliminarea unor alte specii din portofoliul de specii al deținătorului înregistrării/licenței de acvacultură, cu excepția speciilor exotice sau absente la nivel local, se face prin notificarea ANPA și a autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului, care avizează. ANPA operează modificările în ROUA în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea acesteia.

Art. 45. – (1) Autoritatea publică competentă de punere în aplicare a reglementărilor privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local este ANPA și autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului.

(2) Decizia ANPA de emitere a permisului de introducere în acvacultură a speciilor exotice și absente la nivel local ia în considerare rezoluția Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc.

(3) ANPA ține evidența introducerilor și a transferurilor într-un registru care conține în ordine cronologică toate cererile făcute și documentația aferentă colectată înainte de emiterea unui permis și pe durata perioadei de monitorizare. Registrul este pus gratuit la dispoziția statelor membre și a publicului.

(4) Procedura de emitere sau retragere a permisului de introducere sau de transfer a speciilor exotice sau absente la nivel local în acvacultură se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 46. – Asigurarea unei bune stări a efectivelor piscicole pe toata durata ciclului de producție este o condiție obligatorie pentru menținerea înregistrării/licenței de acvacultură.

Art. 47. – Buna stare a efectivelor piscicole în piscicultură se obține prin măsuri care vizează:

a) proiectarea, construcția și managementul amenajărilor piscicole;

b) încadrarea de personal calificat cu studii superioare sau studii medii de specialitate;

c) asigurarea condițiilor de densitate, furajare și creștere adecvate speciilor și tehnologiei declarate la înregistrare/licențiere prin care să se asigure că efectivele au spațiu vital suficient, beneficiază de hrană de bună calitate și adecvată cerințelor energetice aferente speciei, dispun de oxigen dizolvat suficient pentru necesarul metabolic;

d) asigurarea măsurilor de intervenție rapidă în cazuri de urgență, hipoxii, patologii;

e) asigurarea tratamentelor optime disponibile pentru incidențele patologice curente;

f) reducerea stresului pe toată durata ciclului de creștere generat de manipulări inadecvate, prădători și condiții de viață neconforme, cum ar fi lipsa de apă, de furaje, de tratamente.

Art. 48. – Măsurile adoptate pentru asigurarea bunei stări a efectivelor piscicole sunt asumate de către operator în documentația de obținere a înregistrării/licenței de acvacultură.

Art. 49. – Deținătorul înregistrării/licenței de acvacultură face dovada asigurării evidențelor tehnologice, prin documente primare în formă scrisă sau electronică, printr-un program informatic.

CAPITOLUL VIII

Controlul aspectelor ihtiopatologice/patologice și acordarea compensațiilor

Art. 50. – Incidențele ihtiopatologice sunt documentate prin analize de laborator autorizate și tratate potrivit celor mai bune informații științifice disponibile.

Art. 51. – Pentru diminuarea incidențelor patologice fermierul adoptă măsuri profilactice asigurându-se că acestea se bazează pe cunoștințe științifice demonstrate ori pe experiența demonstrată a fermierului sau a personalului angajat.

Art. 52. – Administratorul unității de acvacultură întreprinde măsurile pentru limitarea răspândirii bolilor și epizootiilor.

Art. 53. – (1) Pentru amenajările piscicole amplasate în arii naturale protejate de interes comunitar, parte a rețelei ecologice europene NATURA 2000, se acordă compensații din Fondul de mediu pentru pierderile de producție cauzate de păsările și mamiferele ihtiofage, precum și a celor cauzate de restricțiile prevăzute de planurile de management, care afectează competitivitatea.

(2) Modul de calcul și de plată a compensațiilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor și de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Compensațiile acordate nu pot exclude dreptul deținătorilor înregistrărilor/licențelor de acvacultură de a adopta măsuri eficiente de diminuare a pagubelor și de menținere a funcționalității exploatației piscicole.

CAPITOLUL IX

Registrul Operatorilor și Unităților de Acvacultură

Art. 54. – (1) Înscrierea operatorilor din acvacultură în ROUA este condiționată de dovada existenței personalului calificat, a apartenenței la o organizație profesională sau de producători recunoscută de ANPA, ori de existența unui contract cu un centru de gestionare, de înlocuire și de consiliere pentru fermele de acvacultură, autorizat.

(2) Orice modificare privind unitatea de producție sau deținătorul înregistrării/licenței de acvacultură trebuie notificată ANPA, în vederea actualizării ROUA și eliberării unei noi înregistrări/licențe de acvacultură, după caz.

(3) Înscrierea în ROUA și eliberarea înregistrării/licenței de acvacultură se realizează în condițiile stabilite de Ministerul Agriculturii

și Dezvoltării Rurale, aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea ANPA.

(4) Solicitantul înregistrării/licenței de acvacultură depune o singură documentație la ANPA, aceasta din urma îndeplinind rolul de ghișeu unic.

(5) Unitățile de procesare, ambalare sau reambalare a caviarului, persoanele fizice sau juridice care desfășoară operațiuni de creștere în captivitate a speciilor de sturioni ori cele care desfășoară activități de export cu specimene de sturioni au obligația de a se înregistra la autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în calitate de autoritate de management CITES, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi sau în termen de 30 de zile de la data începerii activității, după caz, precum și de a transmite de îndată orice modificare legată de datele comunicate în vederea înregistrării.

(6) Autoritățile competente pentru operarea înregistrărilor din baza de date pentru Registrul CITES al loturilor de sturioni din crescătoriile din România sunt: autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, respectiv agențiile județene pentru protecția mediului, iar pentru Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

(7) Practicarea acvaculturii extensive nu necesită autorizarea din punct de vedere al protecției mediului.

(8) Schimbarea parțială sau totală a destinației capacităților de producție din acvacultură se face în temeiul prevederilor legale și în baza unor studii de evaluare a impactului de mediu și este aprobată prin ordinul comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, doar dacă utilizarea terenului pentru acvacultură nu mai este posibilă și serviciile de mediu aduse de existența fermei piscicole sunt nesemnificative sau compensate prin alte măsuri ce oferă servicii de mediu similare.

CAPITOLUL X

Organizațiile sectorului de acvacultură

Art. 55. – Persoanele juridice de drept privat care dețin sau administrează capacități de producție pentru acvacultură se pot constitui, la libera lor inițiativă, în organizații, profesionale sau de producători, cu scopul practicării unei acvaculturi durabile, al îmbunătățirii condițiilor de producție și al creșterii competitivității membrilor acestora.

Art. 56. – Membrii organizațiilor comunică datele de producție către organizație și vând produsele pentru care s-au asociat, cu respectarea normelor interne ale organizației și a prevederilor legale în vigoare, în scopul îmbunătățirii calității produselor, adaptării volumului ofertei la cerințele pieței și creșterii valorii adăugate.

Art. 57. – (1) La propunerea ANPA, prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, se stabilesc criteriile de recunoaștere/retragere, după caz, a organizațiilor de producători/profesionale din sectorul pescăresc, precum și drepturile și facilitățile acordate acestora.

(2) Activitatea economică desfășurată de membrii organizațiilor în zonele geografice în care s-au constituit reprezintă criteriul principal de recunoaștere.

Art. 58. – Organizațiile de producători, organizațiile profesionale și organizațiile patronale și sindicale ale personalului din sector, au statutul de entități reprezentative în procesul consultativ de adoptare a deciziilor în cadrul Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc.

CAPITOLUL XI

Organizarea pieței produselor pescărești

Art. 59. – (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la propunerea ANPA, stabilește măsuri privind producția, comercializarea, procesarea și prelucrarea produselor obținute din acvacultură, pentru:

a) respectarea standardelor de calitate a produselor din acvacultură pe toată durata procesului de producție, prelucrare/procesare și comercializare, pentru a asigura trasabilitatea, transparența pe piață și pentru a face posibilă informarea corespunzătoare a consumatorilor, în special în ceea ce privește natura produsului;

b) respectarea normelor privind comercializarea produselor rezultate din acvacultură;

c) încurajarea și sprijinirea procesării și prelucrării produselor din acvacultură;

d) îmbunătățirea calității și promovarea produselor din acvacultură;

e) mărirea gradului de utilizare și creștere a valorii adăugate a materiei prime obținute din acvacultură.

(2) Autoritățile administrației publice locale facilitează accesul producătorilor în piețe locale, în colaborare cu parteneri din mediul economic asociativ, cu respectarea măsurilor privind comercializarea și procesarea produselor obținute din pescuit și acvacultură stabilite de ANPA.

Art. 60. – (1) În scopul mării gradului de utilizare a materiei prime și de creștere a valorii, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale elaborează cadrul de reglementare pentru susținerea activității de procesare a produselor provenite din acvacultură.

(2) Măsurile de sprijin sunt îndreptate către:

- a) diversificarea produselor;
- b) îmbunătățirea calității produselor;
- c) elaborarea de norme și standarde;
- d) folosirea resurselor excedentare sau subutilizate;
- e) utilizarea subproduselor;
- f) încurajarea organizațiilor profesionale și interprofesionale;
- g) funcționarea optimă a efectivelor piscicole;
- h) reducerea impactului asupra mediului înconjurător.

CAPITOLUL XII

Cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea în domeniul acvaculturii

Art. 61. – Pentru atingerea obiectivelor privind creșterea competitivității activității de acvacultură, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale coordonează, promovează, sprijină și încurajează cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea în domeniul acvaculturii.

Art. 62. – Direcțiile și obiectivele de cercetare-dezvoltare-inovare pentru domeniul acvaculturii, prevăzute în cadrul Strategiei sectoriale, respectiv Programul sectorial de cercetare-dezvoltare-inovare, sunt aprobate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la propunerea ANPA, cu avizul Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc.

Art. 63. – Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin ANPA, promovează și susține parteneriatele de cercetare-dezvoltare-inovare în domeniul acvaculturii între autorități, institute de cercetare de profil și agenți economici/organizații de producători.

Art. 64. – Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale susține și colaborează cu instituțiile de cercetare și învățământ din domeniul acvaculturii în vederea furnizării de date științifice în scopul elaborării politicilor, reglementărilor și deciziilor pentru dezvoltarea și asigurarea competitivității sectorului.

CAPITOLUL XIII

Formarea profesională și instruirea personalului

Art. 65. – Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale în colaborare cu Ministerul Educației inițiază și susține programe de formare profesională în domeniul acvaculturii, la toate nivelurile de calificare, inclusiv prin utilizarea fondurilor europene.

Art. 66. – Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale susține organizațiile de producători care derulează programe de formare profesională și de instruire continuă a personalului care lucrează în acvacultură și în domeniile conexe, precum prelucrarea, procesarea, comercializarea peștelui provenit din acvacultură, și turismul piscicol, inclusiv prin utilizarea fondurilor europene.

Art. 67. – Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale contribuie la finanțarea participării organizațiilor de producători recunoscute la organisme relevante europene și internaționale, cu încadrarea în prevederile bugetare proprii.

CAPITOLUL XIV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 68. – Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi de către persoane fizice sau juridice atrage, după caz, răspunderea administrativă, civilă sau penală.

Art. 69. – (1) Pentru a se asigura de respectarea legislației în domeniul acvaculturii, procesării, transportului, comercializării produselor din acvacultură și activităților conexe, ANPA organizează acțiuni permanente de inspecție și control.

(2) Persoanele supuse controlului au obligația să permită accesul la sediile și punctele de lucru ale unităților controlate, la toate navele/ambarcațiunile auxiliare, uneltele și instalațiile de recoltare, fermele și instalațiile de acvacultură, construcțiile-anexe, mijloacele de transport, unitățile de procesare, comercializare și alimentație publică și să pună la dispoziția personalului cu drept de inspecție și control toate documentele și mijloacele necesare îndeplinirii funcției de inspecție și control și, totodată, să furnizeze date statistice în conformitate cu activitățile prevăzute în programele statistice și actele juridice comunitare în domeniul sectorului pescăresc.

(3) Procedura de inspecție și control se stabilește de către ANPA, prin ordin al președintelui.

Art. 70. – Neîndeplinirea de către titularul înregistrării/licenței de acvacultură a măsurilor legale dispuse de personalul cu drept de inspecție și control la termenele și în condițiile stabilite, constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei.

Art. 71. – Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 35.000 lei:

a) introducerea în amenajările piscicole, fără avizul ANPA și al autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului, prevăzut la art. 39 alin. (3) și art. 44, a altor specii decât cele admise prin înregistrarea/licența de acvacultură;

b) refuzul de a permite accesul personalului cu drept de inspecție și control în zonele prevăzute la art. 69 alin. (2);

c) desfășurarea activității de acvacultură fără a deține înregistrare/licență de acvacultură, conform prevederilor art. 2 pct. 19 și 20.

Art. 72. – Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 80.000 lei:

a) distrugerea sau degradarea din culpă a digurilor, barajelor și canalelor, a taluzurilor și malurilor, a instalațiilor hidrotehnice aferente amenajărilor piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;

b) reducerea din culpă a debitului de apă pe cursurile de apă naturale sau amenajate, dacă prin aceasta se periclitează existența resurselor acvatice vii din cadrul amenajărilor piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;

c) distrugerea, degradarea sau micșorarea din culpă a zonelor de protecție perimetrală a amenajărilor piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;

d) neasigurarea debitului de apă necesar sau a dreptului de servitute în cazuri de forță majoră, în vederea dezvoltării normale a faunei piscicole din amenajările piscicole, în aval de o lucrare de barare;

e) aruncarea sau depozitarea rumegușului, deșeurilor menajere și zootehnice și a oricăror materii și materiale, produse și substanțe poluante pe malurile amenajărilor piscicole;

f) neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice ce au ca sursă de apă amenajările piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;

g) neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale.

Art. 73. – (1) Extragerea peștelui, precum și a apei din amenajările piscicole fără acordul administratorului fermei piscicole, constituie infracțiunea de furt prevăzută de art. 228 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Tentativa se pedepsește potrivit art. 232 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 74. – (1) Sunt supuse confiscării, potrivit art. 112 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, uneltele, ambarcațiunile de pescuit cu motoarele și rezervoarele aferente, mijloacele de transport, armele de foc și orice alte bunuri folosite la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 228 și 229 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Produsele din acvacultură rezultate din săvârșirea infracțiunilor, constând în pește, icre, alte viețuitoare și produse acvatice, sunt supuse

confiscării în condițiile art. 249 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația în care proprietarul este autor sau, după caz, complice la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de prezenta lege, produsele de acvacultură prevăzute la alin. (2) se valorifică în condițiile legii.

(4) Valorificarea produselor din acvacultură confiscate se face la prețul pieței de achiziție cu ridicata practicat de către operatorul economic căruia îi sunt predate acestea, calculat ca medie aritmetică a ultimelor 3 prețuri de achiziție obținute de la furnizorii acestuia, pentru produsele din acvacultură identice. Dovada stabilirii prețului de comercializare a produselor din acvacultură confiscate se face prin documentele fiscale de achiziție.

(5) Pentru produsele din acvacultură confiscate prevăzute la alin. (2), care necesită depozitare sau distrugere, costurile operațiunilor sunt imputate făptuitorului.

(6) Confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravențiile prevăzute la art. 71 și 72 se dispune în condițiile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Navele sau ambarcațiunile de pescuit, cu motoarele și rezervoarele aferente, autovehiculele și alte bunuri neinterzise de lege la deținere/utilizare confiscate, care au fost folosite la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de prezenta lege, se preiau în folosință gratuită de către structura din care face parte organul de inspecție și control, pentru a fi folosite în activități de combatere a infracțiunilor/contravențiilor piscicole, până la rămânerea definitivă a unei decizii/hotărâri prin care se dispune restituirea bunurilor confiscate.

(8) Odată cu restituirea bunurilor confiscate, folosite în condițiile alin. (7), instituția care a beneficiat de folosința acestora restituie proprietarului contravaloarea gradului de uzură de la momentul folosinței și până la momentul restituirii. Eventualele pagube aduse bunurilor menționate mai sus sunt suportate de instituția din care face parte persoana care a produs paguba.

(9) În cazurile de confiscare a produselor din acvacultură prevăzute la alin. (2) organele de inspecție și control dispun de îndată valorificarea lor în condițiile legii, inclusiv prin donație către unități de asistență socială sau către orice altă entitate de utilitate publică.

(10) Operațiunile de distrugere a bunurilor interzise de legile în vigoare sunt filmate, iar înregistrările video sunt stocate pentru o perioadă de minimum 3 ani de către organul de inspecție și control. De asemenea, bunurile ce necesită condiții speciale de distrugere, sunt predate operatorilor economici specializați, urmând a fi încheiat un proces-verbal.

(11) Instituțiile de inspecție și control desemnează persoane din rândul personalului propriu care să se ocupe în mod special de valorificarea bunurilor confiscate, iar conducerile instituțiilor de inspecție și control încheie parteneriate cu Ministerul Afacerilor Interne în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(12) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, procedurile necesare punerii în aplicare a dispozițiilor alin. (1) – (11) se stabilesc prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

Art. 75. – (1) Pe lângă organele de urmărire penală, sunt competente să efectueze acte de constatare pentru faptele prevăzute la art. 73 și persoanele cu drept de inspecție și control din cadrul ANPA, Gărzii Naționale de Mediu, Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, precum și ofițerii și agenții din cadrul Poliției Române și Poliției de Frontieră Române, ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române cu drept de control și personalul silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, conform prevederilor art. 61 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) au obligațiile organelor de constatare a infracțiunilor, prevăzute de Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 70 – 72 se fac de către personalul prevăzut la alin. (1).

Art. 76. – Contravențiilor prevăzute la art. 70 – 72 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL XV

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 77. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (1) lit. c) și ale anexei nr. 2 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, amplasarea de instalații de producere a energiei fotovoltaice pe suprafețele amenajărilor piscicole din domeniul public/privat al statului, și aflate în administrarea Agenției Naționale de Pescuit și Acvacultură, de către concesionari, arendași sau chiriași, se face cu acordul administratorului, conform avizului de gospodărire a apelor, cu respectarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completărilor ulterioare.

(2) Administratorul își dă acordul pentru amplasarea instalațiilor prevăzute la alin. (1) pentru maximum 25% din suprafața amenajării piscicole concesionată, arendată sau închiriată și pentru o perioadă valabilă până la încetarea contractului în baza căruia este exploatată amenajarea piscicolă.

Art. 78. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 1 alin. (2) lit. e) și l), art. 2 pct. 1 și 2, art. 4 alin. (3) lit. d) și alin. (5), art. 26 lit. e) – h), art. 43 – 45, art. 46¹, 46², 47 și art. 61 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

(2) În tot cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «pescuit și acvacultură» se înlocuiește cu sintagma «pescuit».

Art. 79. – În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor elaborează și aprobă, prin hotărâre a Guvernului, normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

ALFRED-ROBERT SIMONIS

SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București,
Nr.

Parlamentul României *Camera Deputaților*

PREȘEDINTE

București, 1 iulie 2024
Nr. PL.x188, PL.x364, PL.x164, PL.x81,
PL.x65, PL.x170, PL.x107, PL.x609,
PL.x532, PL.x267, PL.x474

Domnule Președinte,

Vă înaintăm, alăturat, în vederea promulgării, în conformitate cu prevederile art.77 alineatul (1) din Constituția României, următoarele legi:

1. Legea pentru ratificarea Acordului-cadru între Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind cooperarea în domeniul militar, semnat la Ankara, la 6 octombrie 2023;
2. Legea pentru modificarea art.10 alin.(2) din Legea nr.264/2004 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Medicale;
3. Legea pentru completarea art.22 din Legea nr.143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri;
4. Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.10/2024 pentru completarea art.XLVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene și pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării fondurilor europen;
5. Legea pentru modificarea art. 1 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative;
6. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.372/2005 privind performanța energetică a clădirilor;
7. Legea privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie;
8. Legea pentru completarea Legii nr.61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice;

9. Legea pentru modificarea art.24 alin.(3) din Legea fondului funciar nr.18/1991;

10. Legea pentru completarea art.21 din Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap;

11. Legea acvaculturii.

Cu considerație,

**p.PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

ALFRED-ROBERT SIMONIS

**Domnului KLAUS WERNER IOHANNIS
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**